

NRU.8361.380.2024

DECYZJA Nr 124 / 2024

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 927, z późn. zm.) i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza CUKIERNI CMG POLSKA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], KRS: [REDAKTOWANE], REGON: [REDAKTOWANE], karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie złotych: pięćset 00/100) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 927, z późn. zm.).

Uzasadnienie

W dniu 20.06.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił spółkę Cukiernia CMG Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie m.in. przestrzegania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 927, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami*.

W dniach 09 i 15.07.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.380.2024 z dnia 08.07.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w Cukinii Firmowej zlokalizowanej w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 54 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, 41 oraz 42 ust. 1 ww. ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa.

Artykuł 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* stanowi, iż przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,

3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.

Należy podkreślić, że ustawodawca zamyka treść art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* sformułowaniem, iż wymagane informacje powinny być przekazane przez przedsiębiorcę użytkownikom, co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży. Zwrot „co najmniej” oznacza „nie mniej niż”, „przynajmniej”, a więc w praktyce oznacza to, że informacje wymagane art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* stanowią minimum, jakie przedsiębiorca musi spełnić, aby przestrzegać ustawowego obowiązku. Szczegóły w zakresie tych informacji oraz wzory oznaczeń stosowanych na opakowaniach są określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz. U. z 2014 r. poz. 1298).

W toku kontroli inspektorzy sprawdzili przestrzeganie obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* ustalając, że *Strona* prowadzi sprzedaż produktów w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach poprzez wywieszenie stosownej informacji w miejscu sprzedaży.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały opisane w protokole kontroli (Nr akt NRU.8361.380.2024), podpisanym w dniu 15.07.2024 r. przez ██████████ – pracownicę cukierni, w obecności której przeprowadzono kontrolę, a następnie wysłany na adres siedziby *Strony* w dniu 16.07.2024 r. Protokół z przeprowadzonych czynności kontrolnych został doręczony *Stronie* w dniu 19.07.2024 r. *Strona* nie wniosła na piśmie uwag do jego treści.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości *Opolski WIH* pismem z dnia 29.08.2024 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami*. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej *Kpa*, przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Strona* nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do wypowiedzenia się w sprawie.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

W myśl art. 56 ust. 1 pkt 12 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami*, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Strona nie wywiązała się z obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* nie wywieszając w miejscu sprzedaży informacji przeznaczonych dla klientów sklepu, dotyczących właściwego zagospodarowywania odpadów opakowaniowych oraz oznaczeń na opakowaniach.

Na podstawie art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* karę pieniężną za powyższe naruszenie, w wysokości od 500 do 20 000 zł wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Ustalając wysokość kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki określone w art. 189d *Kpa*, a mianowicie:

1. Wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia.

Opolski WIIH uznał, że niewypełnienie przez *Stronę* obowiązków wynikających z art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* pozbawiło konsumentów informacji o materiałach z jakich wykonane były opakowania nabywanych produktów oraz mogło przyczynić się do nieprawidłowego postępowania z opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi. Brak wiedzy o oznaczeniach na opakowaniach i postępowania ze zużytymi opakowaniami mógł negatywnie wpłynąć na prawidłową segregację odpadów, a przez to na środowisko, a zarazem zdrowie i interes publiczny.

2. Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara.

Opolski WIIH po raz pierwszy stwierdził naruszenie przez *Stronę* przepisów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami*.

3. Uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe.

Opolski WIIH nie nakładał uprzednio na *Stronę* kary za nieprzekazywanie użytkownikom produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

4. Stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa.

Strona prowadząc działalność gospodarczą powinna znać obowiązujące przepisy i ich przestrzegać. *Strona* nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* i nie dopilnowała, aby informacje mające

znaczenie dla prawidłowej segregacji i postępowania ze zużytymi opakowaniami i odpadami były wywieszane w kontrolowanej placówce.

5. Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa. W toku kontroli zostały odjęte dobrowolne działania naprawcze poprzez wywieszenie informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w miejscu sprzedaży.

6. Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła. *Opolski WIIH* ocenił, że *Strona* nie osiągnęła korzyści, ani nie poniosła straty w związku z naruszeniem obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami*.

7. Warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana. Z uwagi na fakt, iż *Strona* nie jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, przesłanka określona w art. 189d pkt 7 *Kpa* jej nie dotyczy.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z poniższych przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa,
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie tylko jednego z powyższych warunków, w postaci zaprzestania naruszenia prawa przez wywieszenie stosownych informacji, jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw aby brak informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych uznać za znikome naruszenie prawa. Z punktu widzenia wymogów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* kluczowe znaczenie ma fakt, iż w trakcie rozpoczęcia czynności kontrolnych żadna z informacji wymaganych na podstawie art. 42 ust. 1 ww. ustawy nie była dostępna dla konsumentów, co zostało potwierdzone w zebranych materiale dowodowym. Nieuwidocznienie informacji o materiałach z jakich wykonane były opakowania nabywanych produktów mogło utrudnić konsumentom segregację odpadów. Brak wiedzy o opakowaniach mógł wpłynąć na prawidłową segregację odpadów oraz negatywnie wpływać na środowisko. W związku z powyższym mimo uwidocznienia brakujących informacji w toku kontroli, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* nie posiada informacji aby na *Stronę* była uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. *Strona* w toku kontroli, ani po zakończeniu postępowania kontrolnego, nie powołała się na taką okoliczność w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W niniejszej sprawie *Opolski WIIH* nie znalazł możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*. W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* nie wywieszając w miejscu sprzedaży, informacji przeznaczonych dla klientów sklepu, dotyczących zagospodarowywania odpadów opakowaniowych oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach. Charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, *Opolski WIIH* uznał, iż kara wymierzona w najniższej przewidzianej ustawowo wysokości **500 zł** jest w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni *Stronę* do przestrzegania obowiązków wynikających z art. 42 ust. 1 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* w przyszłości. Na łagodny wymiar kary ma wpływ fakt, iż jak dotąd *Strona* nie była karana przez tutejszy organ za brak informowania użytkowników produktów w opakowaniach o właściwym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi oraz że w toku kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze, poprzez umieszczenie niezbędnych informacji w miejscu sprzedaży.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kary w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 42 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami* wynosi 20 000 zł. Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Na podstawie art. 58 ust. 4 i 5 *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami*, art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383,

z późn. zm.) oraz art. 16 § 1 i art. 130 § 1 i 2 *Kpa* karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek **Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu nr 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole**, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rabczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45 -367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 58 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 927, z późn. zm.) w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.
3. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. W myśl art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Na podstawie art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Cukiernia CMG Spółka z o.o.
[Redacted]

2. BA w/m

3. a/a